

Saateks

Hirundo võib peagi taas tähtpäeva pidada – 15 aastat on täitumas ajakirja väljaandmise alustamisest. Viis aastat tagasi võttis Hirundo kujunemistee kokku toona ameti maha pannud toimetuskogu esimees. Sellist põhjalikku ülevaadet pole seekord tarvis, ega võimalikki teha – muutused pole olnud enam nii tormilised kui algusaegadel. Siiski on tasapisi arenenud kujundus, hoides samal ajal alles omaseks saanud “vana ja hea”. Küllap on tajutav ka sisulise kvaliteedi tõus. Praeguse tasemeni jõudmine ei ole olnud kerge, märksa lihtsam oleks saavutatu nüüd kaotada. Et leida vastus keelele kippuvale küsimusele “Miks Hirundo on just selline, nagu ta on?”, soovitan uuesti kätte võtta ajakirja eelmise numbri ja mõtiskleda selle saatesõnas kirjavandude üle. Väljaanne on muutunud, kuid jätkuvalt püüdnud täita oma eesmärki. Oma kurssi hoiab Hirundo ka edaspidi, pisut uuenenud toimetuse käe all.

Eesti Ornitoloogiaühingusse kuulub väga palju ja väga erinevate eesmärkidega linnuhuvilisi. Seda mitmekesisust peegeldab ka käesolev number – üsna eripalgeline artiklikogum. Järgnevatelt lehekülgedelt võib leida “jahisaaki” harulduste otsimise retkedelt, aga ka tähelepanelike linnusõprade üllatavaid leide. Siin on tõsiselt analüüsitud ühe liigi elupaiku ning näidatud lindude ja maastike kaitse seoseid. Äratundmisrõõm jõuab nii nendeni, kes on järjekindlalt terve hooaja vältel suutnud pühenduda aasta linnu jälgimisele, aga ka nendeni, kel on jätkunud püsivust kaasa lüüa pikemaajalises projektis. Loodetavasti koputab käesolevas numbris avaldatav lühike kokkuvõtte uue vedaja saanud fenoprojekti tulemustest ka teiste projektijuhtide südametunnistusele – vaatlejale on üks asi oma andmed “ära saata”, hoopis teine aga oma silmaga veenduda, et kirjavandust ka tulu tõuseb. Ning lõpetuseks – küllap on paljudele meist osaks saanud õnn õppida tundma oma vaatlusalal linnustikku, miks mitte seda ka teistele tutvustada. Häid linnupaiku tasub hoida, sest nii säilitame ka edaspidi võimalused muljerikasteks retkedeks. Aga tegelikult on ju olulisemgi, et hea linnupaik oleks linnule hea paik elamiseks. Seda püüabki tagada meie ühing, sellele püüab kaasa aidata meie ajakiri. Loodan, et igaüks võib alati Hirundot käest pannes tunda rahulolu – taas on linnuelu pisut tuttavamaks saanud.

Ülo Väli

Hirundo toimetaja